

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1204/2021
17.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела изнуда у покушају из члана 214. став 3. у вези става 1. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Александре Златић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Панчеву Ик бр 61/21 од 30.08.2021. године и Вишег суда у Панчеву Су VIII-45 37/21 од 11.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 17. новембра 2021. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александре Златић, поднет против правноснажних решења Основног суда у Панчеву Ик бр 61/21 од 30.08.2021. године и Вишег суда у Панчеву Су VIII-45 37/21 од 11.10.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Решењем Основног суда у Панчеву Ик бр 61/21 од 30.08.2021. године, одбијена је као неоснована молба за одлагање извршења казне затвора окривљеног АА, по пресуди Вишег суда у Београду 13К 43/18 од 02.10.2020. године, поднета дана 27.08.2021. године.

Решењем Вишег суда у Панчеву Су VIII-45 37/21 од 11.10.2021. године, одбијене су као неосноване жалба и допуна жалбе окривљеног АА, поднета преко браниоца – адвоката Александре Златић, а решење Основног суда у Панчеву Ик бр 61/21 од 30.08.2021. године, потврђено.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА – адвокат Александра Златић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, те због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати

првостепеном суду на поновно одлучивање, уз истовремени захтев да бранилац окривљеног буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, бранилац окривљеног АА – адвокат Александра Златић у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљени дана 27.08.2021. године поднео молбу за одлагање извршења казне, истовремено стављајући поред осталог и захтев за изузеће в.ф. председника Основног суда у Панчеву – судије Љиљане Синђић те да је и поред тога што је поднет захтев за њено изузеће, в.ф. председника Основног суда у Панчеву дана 30.08.2021. године донела побијано првостепено решење Ик бр 61/21 од 30.08.2021. године, па имајући у виду да је судија Љиљана Синђић поступала по поднетој молби за одлагање извршења казне, и то три дана након што је поднет захтев за њено изузеће, а пре него што је овом захтеву одлучено, то је побијаним решењем учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, јер је ово решење донео судија који је морао бити изузет од поступања у овом предмету.

Надаље, у вези са истом битном повредом одредаба кривичног поступка, у захтеву се истиче да је дана 09.09.2021. године одбрана поднела и захтев за изузеће председника Вишег суда у Панчеву – судије Милице Гавранчић, да је Апелациони суд у Београду решењем Су VII-39 215/21 од 14.09.2021. године усвојио захтев браниоца окривљеног АА, те је председник Вишег суда у Панчеву – судија Милица Гавранчић изузета од поступања у предмету Вишег суда у Панчеву Су VIII-45 37/21, након чега је Виши суд у Панчеву донео побијано другостепено решење дана 11.10.2021. године, којим је потврдио првостепено решење, а решење је потписала заменик председника суда, судија Светлана Лазаревић, иако се на страни 2 у трећем пасусу решења наводи да је разматрајући жалбу окривљеног, а након извршеног увида у списе предмета, председник Вишег суда у Панчеву нашао да је жалба неоснована. Стога је према ставу браниоца очигледно да је у доношењу тог решења учествовала председник Вишег суда у Панчеву, судија Милица Гавранчић, која је изузета од поступања у том предмету, а на који начин је такође учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 40. ЗКП.

По оцени Врховног касационог суда, изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног нису основани.

Наиме, битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП постоји уколико је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети, дакле, уколико је реч о постојању неког од разлога за изузеће предвиђених у члану 37. став 1. тачка 1) до 4) ЗКП, а не уколико је реч о постојању околности које изазивају сумњу у његову непристрасност, што би евентуално могао бити разлог за изузеће судије, односно судије поротника од судијске дужности у смислу члана 37. став 2. ЗКП.

При томе, околност да је судија Љиљана Синђић учествовала у доношењу првостепеног решења, којим је одбијена као неоснована молба окривљеног АА за одлагање извршења казне затвора, не представља разлог у смислу члана 37. став 1. ЗКП, због ког ова судија није могла учествовати у доношењу ове одлуке, без обзира на чињеницу да је о њеном изузећу одлучено тек након доношења побијаног решења. Ово стога што је одредбама члана 63. став 1. Закона о извршењу кривичних санкција прописано да је председник Основног суда дужан да поводом молбе за одлагање извршења казне затвора донесе решење у року од три дана од пријема молбе, те је у оваквој ситуацији судија Љиљана Синђић, као в.ф. председника Основног суда у Панчеву, очигледно морала у овом року одлучити о молби окривљеног АА, а самим тим је поступила сагласно одредби члана 40. Законика о кривичном поступку, којим је прописано да судија, када сазна да је поднет захтев за његово изузеће, иако је дужан да одмах обустави сваки рад на предмету, може до доношења решења о захтеву предузимати радње за које постоји опасност од одлагања.

Стога, по оцени овога суда побијаним првостепеним решењем није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Ни доношењем другостепеног решења, није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Наиме, другостепено решење, односно решење Вишег суда у Панчеву Су VIII-45 37/21 од 11.10.2021. године, није донео председник Вишег суда у Панчеву, судија Милица Гавранчић, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву, већ судија Светлана Лазаревић, заменик председника Вишег суда у Панчеву, која је и потписала ово решење. Стога ни другостепеним решењем није учињена наведена битна повреда одредаба кривичног поступка, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Александре Златић, одбијен је као неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Исти захтев, у преосталом делу, одбачен је као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног у осталом делу захтева указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, и с тим у вези истиче да је другостепени суд „прикупио доказе - извештај лекара“, односно спроводио

истражне радње, а да о томе није обавестио окривљеног и браниоца, што је супротно одредбама Устава РС и ЗКП.

Како у вези са наведеном битном повредом одредаба кривичног поступка бранилац окривљеног не наводи супротно којој одредби Законика о кривичном поступку је изведен наведени доказ, то по оцени овога суда поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, који прописује да се захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП). Поред тога, бранилац уз захтев није приложио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, а што је обавеза подносиоца захтева у смислу одредбе члана 484. ЗКП уколико се захтевом за заштиту законитости указује на повреде одредаба Устава Републике Србије, те је Врховни касациони суд оценио да захтев за заштиту законитости у овом делу нема законом прописан садржај.

Најзад, истим захтевом указује се на погрешну примену одредбе члана 62. став 2. Закона о извршењу кривичних санкција, те на повреду одредаба члана 13. став 2. ЗКП, као и на повреду одредаба члана 59. став 1. тачка 1) Законика о извршењу кривичних санкција, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, те је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбачен као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу којим је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, у делу којим је исти захтев одбачен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић